

ZACHODNIOPOMORSKI
OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO
W BARZKOWICACH

Sylwia Lenard

GOSPODARSTWA OPIEKUŃCZE

WYDAWCA:

Zachodniopomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Barzkowicach

73-134 Barzkowice 2

tel. 91 479 40 10, 91 479 40 15, 91 561 37 00, fax 91 561 37 91

www.zodr.pl

e-mail: sekretariat.barzkowice@zodr.pl

ISBN 978-83-66999- 50-3

Projekt okładki: Jolanta Gapys

Skład tekstu: Jolanta Gapys

Korekta: Sylwia Lenard

Druk i usługi introligatorskie ZODR w Barzkowicach

Nakład: 500 egzemplarzy

Sylwia Lenard

GOSPODARSTWA OPIEKUŃCZE

Barzkowice 2023

Wyzwania demograficzne

Zmiany w strukturze społeczeństwa, jakie od dłuższego czasu zachodzą w Polsce, przyczyniają się do powstawania nowych zjawisk demograficznych, wymagających podjęcia odpowiednich działań. Jak wynika z Informacji GUS liczba ludności w Polsce na koniec 2021 roku wynosiła 38 080 411 osób, z czego ludność w wieku poprodukcyjnym – 8614 678 osób, czyli około 22 proc. społeczeństwa. Starzenie się społeczeństwa to niezaprzeczalny fakt. Z punktu widzenia obecnych i przyszłych seniorów ważna jest nie tylko długość życia na emeryturze, ale też i jego jakość. Istotne jest, by osoby starsze jak najdłużej mogły pozostawać sprawne i aktywne społecznie. Zapotrzebowanie na usługi im dedykowane – rehabilitacyjne, terapeutyczne, integracyjne, opiekuńcze – będzie z roku na rok rosło. Dane zawarte w „Informacji o sytuacji osób starszych w Polsce za 2019 r.” mówią, że około 2,1 mln osób, które skończyły 65 lat, zamieszkuje obszary wiejskie. Według prognoz w 2035 r. liczba ta wyniesie 3,4 mln, co oznacza wzrost na poziomie 60%. Tym samym odsetek seniorów żyjących na obszarach wiejskich zwiększy się z około 14 do 22% ludności wiejskiej.

Rolnictwo społeczne

Gospodarstwa opiekuńcze wpisują się w nurt tzw. rolnictwa społecznego (care farming). Rolnictwo społeczne to innowacyjne podejście do rolnictwa, polegające na wprowadzaniu usług społecznych do funkcjonujących gospodarstw rolnych. Ważne jest, aby świadczenie tych usług bazowało na zasobach i aktywnościach gospodarstwa. Istotą zatem jest wielofunkcyjność gospodarstwa rolnego rozumiana jako możliwość zaspokojenia potrzeb nie tylko produkcyjno-rynkowych, ale także pozarolniczych – środowiskowych, kulturowych, gospodarczych i społecznych.

W zakresie rolnictwa społecznego mieszczą się:

- działania pedagogiczne,
- integracja w świecie pracy i włączenie społeczne,
- zajęcia reedukacyjne i terapeutyczne,
- usługi opiekuńcze.

Usługi świadczone w ramach rolnictwa społecznego mogą być kierowane do różnych grup odbiorców.

Przykłady przedsięwzięć rolnictwa społecznego w Polsce:

- ✓ Zagrody edukacyjne
- ✓ Gospodarstwa opiekuńcze

Ogólnopolska Sieć Zagród Edukacyjnych

Zagrody proponują zindywidualizowane programy edukacyjne, wynikające z profilu gospodarstwa, a także pasji gospodarzy. Oferta obejmuje pokazy i warsztaty aktywnie anga-

Ogólnopolska Sieć®
Zagród Edukacyjnych

żujące w zajęcia zarówno dzieci, jak i osoby dorosłe w trakcie wizyt jednodniowych lub dłuższych pobytów z noclegami. Oferta wszystkich gospodarstw skupionych w Ogólnopolskiej Sieci Zagród Edukacyjnych dostępna jest na stronie www.zagro-daedukacyjna.pl

Czym jest gospodarstwo opiekuńcze?

Ideą gospodarstw opiekuńczych jest takie zaadaptowanie gospodarstwa rolnego, by osoby starsze lub będące w trudnej sytuacji życiowej, mogły aktywnie spędzać czas wolny i w którym otrzymają wsparcie umożliwiające integrację społeczną. Podopieczni, dzięki rolniczemu charakterowi gospodarstwa, mogą doświadczać terapeutycznego oddziaływania przyrody i kontaktu ze zwierzętami, a poprzez angażowanie się we wspólne wykonywanie drobnych prac domowych czy rolniczych, czerpać radość z kontaktu z drugim człowiekiem, a także czuć się potrzebnymi. Korzyści z gospodarstw opiekuńczych mają odnosić nie tylko seniorzy, ale również rolnicy, którzy zyskują dodatkowe źródło dochodu. Przebywanie na wsi oraz wykonywanie prac i zajęć charakterystycznych dla pracy rolnika może pomagać ludziom starszym lub chorym w utrzymaniu sprawności lub poprawie stanu zdrowia fizycznego i psychicznego. Wizyta na wsi ma pozytywny wpływ na człowieka. Sprawia, że czuje się on bardziej zrelaksowany i jest w lepszej kondycji psychicznej.

Działalność rolnicza może być podstawą do prowadzenia zróżnicowanych form terapii dla osób starszych lub chorych m.in.:

- forma spokojnej rekreacji, zapewnienie kontaktu z przyrodą – możliwość odpoczynku w ogrodzie,

gry w szachy, warcaby, gry planszowe, dostęp do biblioteczki, zajęcia ruchowe na świeżym powietrzu,

- zapewnienie kontaktu ze zwierzętami,
- pomoc w drobnych pracach polowych bądź ogrodniczych, np. pielęgnacja rabat, podlewanie, odchwaszczanie, zbieranie owoców i warzyw itp.,
- prace w domu i obejściu,
- wspólne przetwórstwo płodów rolnych,
- wspólne przygotowywanie regionalnych potraw,
- zajęcia rękodzielnicze, rzemiosło artystyczne,
- wszelkie prace związane z codziennym funkcjonowaniem gospodarstwa rolnego. Gospodarstwo opiekuńcze może być azylem, ułatwia bowiem kontakt z innymi ludźmi, umożliwia otwarcie się, przełamanie barier, nawiązanie nowych znajomości i przyjaźni. Dzięki takim miejscom ludzie mogą poczuć się potrzebni, oderwać się od myśli o codziennych problemach i zachować aktywność.

Kto może założyć i prowadzić gospodarstwo opiekuńcze?

• Gospodarstwo opiekuńcze musi posiadać odpowiednią formę prawną, dopuszczalną w polskim systemie prawnym. Istnieją dwie główne możliwości prowadzenia gospodarstwa opiekuńczego:

✓ jako **podmiotu ekonomii społecznej** (stowarzyszenie, fundacja, spółdzielnia socjalna),

✓ albo **w ramach działalności gospodarczej**.

• Większość indywidualnych gospodarstw rolnych w Polsce prowadzonych jest przez osoby fizyczne. Jednak **w przypadku podjęcia działalności opiekuńczej w gospodarstwie konieczne jest założenie nowej formy prawnej**.

• Prowadzeniem gospodarstwa opiekuńczego zająć się może rolnik lub osoby, które są domownikami w gospodarstwach prowadzących działalność rolniczą. Zróżnicowany charakter świadczonych usług powoduje, że działalność opiekuńcza nie ogranicza się jedynie do dużych gospodarstw rolnych. Równie dobrze gospodarstwa opiekuńcze założyć mogą niewielkie gospodarstwa rodzinne.

Kto może korzystać z usług gospodarstwa opiekuńczego?

Grupą docelową są osoby, które z różnych powodów znajdują się tymczasowo lub stale w trudnej sytuacji życiowej:

- ❶ osoby w podeszłym wieku,
- ❷ osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności fizycznej i intelektualnej,

- ③ osoby uzależnione,
- ④ osoby zmagające się z wypaleniem zawodowym,
- ⑤ osoby z demencją,
- ⑥ osoby wykluczone społecznie, wymagające reintegracji (np. zwolnieni z zakładów karnych, długotrwale pozostający bez pracy),
- ⑦ dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, także tzw. trudna młodzież.

Wybór konkretnej grupy odbiorców zależy w głównej mierze od osób prowadzących gospodarstwo opiekuńcze. Oczekuje się, że w przyszłości powstanie w Polsce sieć tego typu gospodarstw świadczących usługi dla różnych grup wymagających wsparcia. Jednakże w pierwszym okresie tworzenia gospodarstw opiekuńczych głównymi odbiorcami wsparcia powinny być osoby starsze, rozumiane jako osoby powyżej 60. roku życia, będące nieaktywne zawodowo lub niesamodzielne. Taka rekomendacja poparta jest licznymi argumentami:

- ✓ starzenie się społeczeństwa – coraz większa ilość osób starszych potrzebujących opieki;
- ✓ wydłużanie się życia – wiele osób musi rezygnować z aktywności zawodowej z uwagi na konieczność opieki nad starszymi członkami rodziny;
- ✓ odpływ młodych ludzi z obszarów wiejskich, a co za tym idzie – konieczność zapewnienia opieki samotnym starszym osobom;
- ✓ polityka państwa – nastawienie na tworzenie lokalnych podmiotów oferujących usługi społeczne w społecznościach lokalnych, zaangażowanie w ten proces podmiotów prywatnych;
- ✓ rozwój obszarów wiejskich – należy dążyć do zmniejszania nierówności w dostępie do usług społecznych; mieszkańcy większości mniejszych miejscowości nie mogą zazwyczaj korzystać z tego typu usług w swoim otoczeniu;
- ✓ dostępność środków finansowych – możliwości finansowania procesu powstawania placówek opiekuńczych dla seniorów.

Jak może działać gospodarstwo opiekuńcze?

W kontekście gospodarstw opiekuńczych dla osób starszych szczególnie obiecujące wydają się 3 formy organizacyjne:

1. dzienny dom pobytu,
2. rodzinny dom pomocy,

3. placówka całodobowej opieki prowadzona w ramach działalności gospodarczej.

Na najogólniejszym poziomie usługi opiekuńcze można podzielić naienne oraz całodobowe. Obecna polityka państwa i samorządów kładzie coraz większy nacisk na rozwój opieki diennej. Opieka dienna jest tańsza niż całodobowa. Z tego względu są nią zainteresowani opiekunowie osób starszych, mający dzięki temu możliwość podejmowania pracy zawodowej i prowadzenia zwyczajnego życia rodzinnego. Wspieranie placówek świadczących opiekę dienną jest opłacalne również dla władz lokalnych, samorządów, ponieważ pozwala na znaczne oszczędności zarówno w krótkiej, jak i długiej perspektywie czasowej. Placówki opieki całodobowej muszą natomiast spełniać wysokie wymogi w zakresie standardu bazy lokalowej oraz kompetencji zatrudnionych pracowników. Opieka całodobowa jest precyzyjnie opisana w prawie. Dopuszczalna jest w dwóch formach: Rodzinny dom pomocy, Działalność gospodarcza. Połączenie działalności rolniczej z usługami opiekuńczymi będzie zazwyczaj prostsze i bardziej realne, jeśli będą one świadczone w formie opieki diennej.

Formy organizacyjne gospodarstw opiekuńczych

✓ **DZIENNY DOM POMOCY** – (ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej). Jest to jednostka organizacyjna pomocy społecznej diennego pobytu, w której prowadzone mogą być miejsca całodobowe okresowego pobytu. Świadczona jest w nich pomoc na rzecz osób, które ze względu na wiek lub stan zdrowia mają problem w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Oferowane są tutaj usługi opiekuńczo-pielęgniacyjne, aktywizująco-usprawniające oraz wspomagające. Podopieczni powinni mieć zapewnione posiłki oraz transport.

✓ **RODZINNY DOM POMOCY** – (rodzaj, zakres usług oraz wymogi lokalowe określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 31 maja 2012 r. w sprawie rodzinnych domów pomocy). Usługi świadczone są w formie opieki całodobowej dla nie mniej niż 3, a nie więcej niż 8 osób wymagających wsparcia z powodu wieku lub niepełnosprawności. Realizowane są tutaj usługi bytowe, opiekuńcze, zajęcia terapeutyczne i związane z organizacją czasu wolnego. Do tego typu placówek podopieczni kierowani są w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez kierownika ośrodka pomocy społecznej. Dlatego prowadzenie rodzinnego domu pomocy wymaga współpracy z samorządem.

✓ **PLACÓWKI CAŁODOBOWEJ OPIEKI** prowadzonej w ramach działalności gospodarczej (wymogi co do infrastruktury, standardy i zakres świadczonych usług określa ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, art. 67-69). Prowadzenie tego typu działalności wymaga zezwolenia wojewody właściwego ze względu na położenie

nie placówki. Zakres usług świadczonych w placówce obejmuje usługi bytowe oraz opiekuńcze. Nie jest tutaj wymagana ścisła współpraca z samorządem. Placówki same poszukują kandydatów do przyjęcia.

Gospodarstwa opiekuńcze to forma gospodarowania polegająca na łączeniu działalności rolniczej z opieką nad osobami potrzebującymi wsparcia. Cechą charakterystyczną tych gospodarstw jest wykorzystywanie potencjału gospodarstwa rolnego do prowadzenia zróżnicowanych działań o charakterze terapeutycznym, opiekuńczym i integracyjnym.

PROJEKT GROWID

Projekt gospodarstwa opiekuńczego (GROWID) jest odpowiedzią na starzenie się społeczności wiejskiej. Był on realizowany od 2019 r. do 2022 r. przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi we współpracy z Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie Oddział w Krakowie, Uniwersytetem Jagiellońskim oraz Uniwersytetem Rolniczym w Krakowie i miał na celu stworzenie modelu, który umożliwi założenie w Polsce sieci gospodarstw opiekuńczych.

Gospodarstwa pełniące funkcje społeczne to innowacyjne rozwiązanie, coraz powszechniej stosowane w wielu krajach europejskich. Jego sednem jest wykorzystanie wyjątkowych miejsc, jakimi są wieś i gospodarstwa rolne do tworzenia usług dla osób wymagających wsparcia.

Rolnicy, udostępniając swoje siedliska osobom z zewnątrz mają wiele do zaoferowania:

- możliwość przebywania blisko natury i doświadczania przyrody zmieniającej się wraz z rytmem pór roku,

- kontakt ze zwierzętami,
- możliwość wykonywania lekkich i przyjemnych prac oraz przede wszystkim nawiązywanie relacji z innymi ludźmi.

Najważniejsze dwa założenia projektu to:

- opracowanie formuły opieki nad osobami starszymi (i innymi, potrzebującymi wsparcia) w gospodarstwach opiekuńczych, która wypełni obecną lukę w tym obszarze,
- zapewnienie rolnikom możliwości dywersyfikacji dochodów.

Na bazie gospodarstw rolnych może powstać w Polsce sieć przyjaznych miejsc, w których wsparcie znajdą osoby starsze, doświadczające chorób, niepełnosprawności i samotne. Stworzenie sieci gospodarstw pełniących funkcje opiekuńcze pozwoli na sprostanie wyzwaniom przed jakimi stoi polska wieś, które związane są ze starzeniem się społeczeństwa, koniecznością podnoszenia jakości życia mieszkańców obszarów wiejskich oraz poszukiwaniem dodatkowych źródeł dochodów dla właścicieli gospodarstw rolnych. Celem projektu GROWID było stworzenie narzędzi, które doprowadzą do realizacji tej wizji w Polsce.

MODEL GOSPODARSTWA WEDŁUG KONSORCJUM GROWID

Obowiązkowe usługi:

- agroterapia,
- zajęcia grupowe dla uczestników,
- pomoc w załatwianiu codziennych spraw uczestników,
- pomoc w czynnościach higienicznych,
- podawanie posiłków i napojów.
- maksymalnie 8 uczestników jednocześnie, maksymalnie 24 tygodniowo.

Rejestracja gospodarstwa opiekuńczego w Urzędzie Wojewódzkim; wcześniej konieczne przejście procesu certyfikacji realizowanego przez CDR. O ostatecznym kształcie prawnym tego modelu opieki zadecyduje międzyresortowy Zespół do spraw wdrożenia modelu gospodarstwa opiekuńczego, w skład którego wchodzi przedstawiciele: MRiRW, ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego ds. rodziny i zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. finansów, KRUS, PFRON i inni.

Projekt GROWID i co dalej?

W obecnym programie Leader finansowanym z Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 zaproponowane zostały działania dotyczące gospodarstw opiekuńczych. Nie mniej jednak potrzebne są zmiany legislacyjne, aby jak najlepiej dostosować projekt. W ramach wdrażania RLKS LGD przewiduje 8 typów operacji, a wśród nich znajduje się rozwój pozarolniczych funkcji gospodarstw rolnych

w szczególności w zakresie:

- a. gospodarstw agroturystycznych,
- b. zagród edukacyjnych,
- c. gospodarstw opiekuńczych.

Czy rolnicy będą mogli pozyskać dofinansowania z tego programu? To zależy od tego czy działająca na terenie ich zamieszkania Lokalna Grupa Działania zaplanowała wydatki na takie operacje.

HOLENDERSKIE PRZYKŁADY

Rozwój farm opiekuńczych w Holandii nastąpił w 2000 r. dzięki rządowemu dofinansowaniu. Obecnie funkcjonuje ich tam około 1300, z czego 900 jest zgłoszonych w Federtie Landbouw en Zorg (Federacji Rolnictwa i Opieki). Federacja jest krajową organizacją zajmującą się rolnictwem opiekuńczym. W jej skład wchodzi 16 organizacji regionalnych, zrzesza strony zajmujące się rolnictwem i opieką. Jest również punktem kontaktowym dla rządu. Federacja wspiera swoich członków, czyli organizacje regionalne – we

wszelkiego rodzaju sprawach, m.in. reprezentuje interesy rolników opiekuńczych w polityce i wśród interesariuszy, takich jak np. ubezpieczyciele zdrowotni. Pieniądze na opiekę rząd przekazuje gminom, a te rozdzielają je dalej. W zależności od przychodów, rodziny osób przebywających w gospodarstwach płacą część opłaty za opiekę. W większości jest to opieka dzienna, ale są farmy, na których podopieczni mieszkują na stałe.

Kto trafia do gospodarstwa?

Holenderskie rolnictwo opiekuńcze służy różnym grupom docelowym i jest ich całkowitą liczbą sporo. Znajdą tu miejsce osoby: niepełnosprawne umysłowo, fizycznie, z problemami psychicznymi, z autyzmem, starsze i z demencją, „wypalone”, ubiegające się o azyl, z nabytym uszkodzeniem mózgu, byli więźniowie i uzależnieni, długotrwale bezrobotni, uczniowie szkół specjalnych. W niektórych gospodarstwach oferowana jest opieka nad dzieckiem (taki domowy żłobek, przedszkole), usługi dla młodzieży.

Oferta

Gospodarstwa opiekuńcze oferują różne usługi. Najczęstsze to pobyty i zajęcia dzien-

ne, ale też pobyty całodobowe, mieszkanie na farmie, edukacja i reintegracja (odbudowanie i podtrzymanie umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności, pełnienia ról społecznych). Czy to dzieci czy dorośli – wszyscy w jakiś sposób uczestniczą w pracach na farmach, dzięki czemu – czują się dowartościowani i potrzebni.

Kto może prowadzić gospodarstwo?

Aby prowadzić gospodarstwo trzeba spełnić bardzo dużo warunków, w tym m.in. taki, iż jeden z właścicieli musi mieć ukończony kurs pierwszej pomocy. W Holandii reguluje to bardzo wiele przepisów, co ma na celu wyeliminowanie ryzyka wystąpienia jakiegokolwiek niebezpieczeństwa.

Opiekun

Na każdej farmie opiekunami muszą być osoby z odpowiednim wykształceniem, przeszkolone. Opiekunowie mają ukończone studia lub odpowiednie kursy opieki nad takimi osobami, ale pracują tu też osoby z wykształceniem rolniczym. Opiekun zajmuje się zazwyczaj kilkoma osobami, co jest uzależnione od ich kondycji. Zasadą jest, że klient gospodarstwa nigdy nie może być sam.

Podopieczny w gospodarstwie

Z chwilą zakwalifikowania podopiecznego do pobytu przeprowadzany jest bardzo szczegółowy wywiad z rodziną, tak by móc umieścić go w gospodarstwie, które nie tylko spełni wymagania co do opieki, ale jest też najbardziej wskazane biorąc pod uwagę predyspozycje oraz zamięłowania osoby, nawet pod kątem wieku pozostałych podopiecznych. Po przybyciu do gospodarstwa osoba taka ma układany indywidualny plan pobytu. Tu analizuje się po co przyszła do gospodarstwa, z jakim problemami i potrzebami, przewiduje ewentualne zagrożenia, robi wnikliwy wywiad (czego się boi, co może jeść, co może robić itp.)

Koszty

W 2022 r. koszty 4-godzinnej opieki to 60 euro (w przypadku osoby mniej wymagającej połowa tej kwoty), a 8-godzinnej, adekwatnie 120 euro (lub 60 euro – przy mniej wymagającej).

Nadzór

Gospodarstwa są kontrolowane przez Federację, która jest jednostką certyfikującą i raz na trzy lata przydziela certyfikaty na świadczenie usług opiekuńczych. Dodatkowo właściciele gospodarstw zobowiązani są do przedkładania, raz w roku, szczegółowych sprawozdań dotyczących całego gospodarstwa. Osoby przebywające w gospodarstwach wypełniają ankiety ewaluacyjne, żeby gospodarz mógł dowiedzieć się co nie wychodzi, co należałoby zmienić.

Bolączki

Jedną z bolączek jest fakt, że sporo jest miejsc dedykowanych dorosłym, za mało na-

tomiast gospodarstw nastawionych na przyjmowanie dzieci i młodzieży. Wynika to z przepisów – żeby pracować z dziećmi trzeba mieć znacznie większe kwalifikacje

Podstawowe wartości holenderskiego rolnictwa opiekuńczego

Opieka i wsparcie działają w Holandii w oparciu o ramy jakości, które opisują, w jaki sposób farmy zapewniają dobrą opiekę. W tej chwili jest ich 9, z tym że gospodarstwa nie są zobowiązane zapewnić swoim podopiecznym ich wszystkich.

1. Ja należę, ja uczestniczę

Kontakty społeczne, wsparcie i przynależność: uczestnicy mogą budować kontakty społeczne i otrzymywać wsparcie i uznanie od rolnika, innych uczestników czy wolontariuszy. Dla takich osób bardzo ważne jest uczucie przynależności do grupy. Czują się częścią zespołu i sąsiedztwa. Mają też niejednokrotnie możliwość nawiązać kontakt z osobami z sąsiedztwa – w niektórych gospodarstwach znajduje się sklep, restauracja lub stali klienci odbierają np. warzywa. Wzmacnia to wśród uczestników poczucie uczestnictwa w społeczeństwie

2. Mogę wybierać spośród przydatnych prac

Wybór znaczących czynności i zadań: wspólna praca w gospodarstwie, jako zespół. Jest dużo pracy do wykonania, w wyniku czego istnieje szeroki wybór zajęć, co pozwala uczestnikom na wykonywanie czynności, które uznają za zabawne i przydatne. Mogą wybierać spośród różnych zajęć (m.in. opieka nad zwierzętami, ogrodnictwo, praca na roli). Mogą również pomóc w różnych czynnościach domowych, takich jak np. wspólne gotowanie. Działania są odbierane jako znaczące, ponieważ wkład każdego liczy się w tym, co zespół osiąga wspólnie.

3. Razem jemy zdrowo

Zdrowa żywność: na farmie ludzie jedzą razem. Zwraca się uwagę na zdrowe i dobre jedzenie. Niektóre składniki pochodzą z gospodarstwa, uczestnicy sami biorą udział w ich produkcji.

4. Dużo się ruszam

Ruch: Połączenie różnych zajęć i środowiska zewnętrznego z różnymi miejscami do odwiedzenia (np. ogród, stajnia, sad,

warsztat, kurnik – zbieranie jajek) zapewnia uczestnikom naturalną aktywność fizyczną. Są to często osoby, które potrzebują dużo ruchu, a po takim dniu na farmie spokojnie kładą się spać.

5. Jest przestrzeń i mogą dużo przebywać na zewnątrz

Środowisko naturalne: na farmach opiekuńczych istnieje wiele możliwości wyjścia na zewnątrz. Obcowanie z przyrodą daje również możliwość namysłu i refleksji, uniknięcia nadmiernej stymulacji.

6. Rytm na farmie daje mi coś, czego mogę się trzymać

Struktura: zwykle jest ustalony harmonogram dnia, z zajęciami oraz kawą i kolacją o stałych porach. Każdego dnia są czynności, które należy wykonać, takie jak np. opieka nad zwierzętami

7. Jestem widziany/zauważony i wysłuchany

Osobiste doradztwo: na farmie opiekuńczej zwraca się uwagę na zainteresowania, życzenia i możliwości poszczególnych uczestników, na to, co dla nich samych jest ważne oraz na opiekę, która jest konieczna i wskazana. Działania i zajęcia w gospodarstwie są w jak największym stopniu na to ukierunkowane. Równoprawna relacja z rolnikiem opiekuńczym sprawia, że czują się docenieni.

8. Na farmie jak w normalnym życiu

Zwykłe życie: na farmie opiekuńczej uczestnicy mogą doświadczyć zwyczajnego życia, są zaangażowani w sensowną pracę, która nie eliminuje wszystkich zagrożeń, a troska nie jest zbytnio omawiana. Często panuje domowy wystrój i atmosfera, dzięki czemu czują się jak u siebie. Przyczyniają się do tego również czynności domowe, które wykonują, jak np. pranie czy sprzątanie.

9. Mam szansę się uczyć

Stymulujące środowisko, które zachęca do wzrostu: gospodarstwo jest aktywizowane ze względu na obecność różnych działań rolniczych na świeżym powietrzu. Uczestnikom zleca się zadania, w których są dobrzy. Pomaga to zachować – i tam gdzie to możliwe – dalej rozwijać umiejętności. Mają możliwość uczenia się na własnych błędach i sukcesach, dzięki czemu uczą się odkrywać własne talenty. To zwiększa poczucie własnej wartości. Często uczestnicy podejmują kroki w kierunku regularnej pracy lub innych form uczestnictwa w życiu społecznym.

Literatura:

1. Gospodarstwa opiekuńcze budowanie sieci współpracy. CDR Kraków 2017
2. Gospodarstwa opiekuńcze. Jesień życia w rytmie natury. GROWID
3. Gospodarstwa opiekuńcze – innowacyjny kierunek w rozwoju obszarów wiejskich. K. Kiewlicz, Zachodniopomorski Magazyn Rolniczy nr 168/2022
4. Gospodarstwa opiekuńcze. DODR Wrocław 2018.
5. www.cdr.gov.pl
6. www.growid.pl

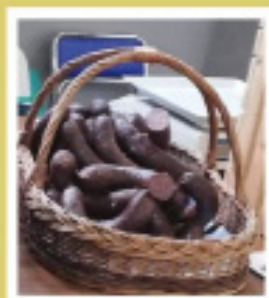

www.zachodniopomorskiebazarek.pl

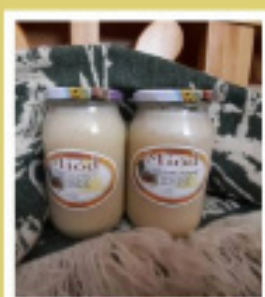
- * bezpłatna rejestracja
- * darmowa promocja
- * oferty z Twojej okolicy
- * od producenta do konsumenta

*Cudze chwalicie,
swoje poznajcie.*

Zachodniopomorski e-bazarek

mięso, wędliny, pieczywo ...

nabiał, miody, warzywa ...

Zachodniopomorski Ośrodek
Doradztwa Rolniczego w Barzkowicach
73-134 Barzkowice 2
tel. 91 479 40 10; 15, 91 561 37 00
fax 91 561 37 91
www.zodr.pl

ISBN 978-83-66999-50-3

9 788366 999503